**ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA**

Lieta Nr.A420150321
Lietas arhīva Nr. AA43-0753-22/4
ECLI:LV:ADAT:2022:1115.A420150321.28.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā

2022.gada 15.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Roze Paegle,
tiesneses Irina Kaļiņina un Santa Liniņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikuma par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes amatpersonu faktiskās rīcības (2019.gada 30.augustā Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, Rīgas ielā 22, Daugavpilī, aizturot un pārmeklējot pieteicēju) atzīšanu par prettiesisku, kā arī par nemantiskā kaitējuma un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 24.februāra spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 29.jūlijā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē tika saņemta pieteicēja /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes amatpersonu faktisko rīcību, 2019.gada 30.augustā Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, Rīgas ielā 22, Daugavpilī, aizturot un pārmeklējot pieteicēju. Minēto Valsts policijas amatpersonu rīcību pieteicējs lūdza atzīt par prettiesisku, kā arī atlīdzināt nemantisko kaitējumu un mantiskos zaudējumus.
Valsts policijas Latgales reģiona pārvalde 2020.gada 28.augustā sniedza pieteicējam atbildi Nr.20/18-419880, ka 2019.gada 30.augustā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes amatpersonas, saņemot informāciju par iespējamu likumpārkāpumu Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, reaģēja uz to saskaņā ar likumā "Par Valsts policiju" noteiktajām prasībām. Policijas darbiniekiem nebija nolūka iebiedēt vai provocēt pieteicēju, policijas darbinieki nav pārkāpuši normatīvo aktu prasības.
Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes sniegto atbildi pieteicējs apstrīdēja.

[2] Valsts policijas Iekšējās kontroles birojs 2020.gada 12.oktobrī sniedza pieteicējam atbildi Nr.20/4-494860, ka, pārbaudot pieteicēja iesniegumā norādītos apstākļus, tika veikta pārbaude, kurā noskaidrots, ka Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes amatpersonu rīcība bija tiesiska. Policijas darbinieki, saņemot informāciju par iespējamu likumpārkāpumu Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, ir pamatoti pārbaudījuši pieteicēja dokumentus, kas apliecina tiesības nēsāt šaujamieroci vai gāzes ieroci. 2019.gada 30.augustā pārbaude veikta korekti un atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Pārkāpumi policijas darbinieku rīcībā nav konstatējami, tādēļ Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes 2020.gada 28.augustā sniegtā atbilde Nr.20/18-419880 ir pamatota.

[3] Pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes amatpersonu faktiskās rīcības (2019.gada 30.augustā Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, Rīgas ielā 22, Daugavpilī, aizturot un pārmeklējot pieteicēju) atzīšanu par prettiesisku, kā arī par nemantiskā kaitējuma un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu.
Pieteikumā ietverti turpmāk norādītie argumenti.
[3.1] Pieteicējs tika prettiesiski aizturēts un pārmeklēts, tādējādi ir izdarīts Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk – Konvencija) 5.pantā garantēto cilvēktiesību pārkāpums, kā arī Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 93. un 94.pantā noteikto prasību pārkāpums.
[3.2] Pieteicējam ir pamats baidīties no Valsts policijas darbinieku prettiesiskās rīcības, jo ir notikusi vēršanās tieši pret pieteicēju.

[4] Rakstveida paskaidrojumā Valsts policija pieteikumu neatzīst un norāda turpmāk minēto.
[4.1] 2019.gada 30.augustā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē tika saņemta informācija par vīrieti Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, kuram redzama ieroča maksts ar ieroci.

Lai pārbaudītu saņemto informāciju, policijas darbinieki ieradās Daugavpils Centrālajā bibliotēkā un atbilstoši likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktajam lūdza, lai pieteicējs uzrāda dokumentus.

Policijas darbinieki pārbaudīja pieteicēja uzrādītos dokumentus un, nekonstatējot pārkāpumu, devās prom.

[4.2] Pamatojoties uz pieteicēja iesniegto sūdzību, Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē tika veikta pārbaude, kurā noskaidrots, ka policijas darbinieku rīcība bija tiesiska un pamatota.

[4.3] No pieteikumā norādītā sarunas ieraksta atšifrējuma var secināt, ka pieteicēja un policijas darbinieku saruna ir ilgusi nepilnas deviņas minūtes un ka pieteicēja aizturēšana netika veikta.

Valsts policijas darbinieki nav veikuši prettiesiskas darbības attiecībā pret pieteicēju.

[5] Administratīvā rajona tiesa ar 2022.gada 24.februāra spriedumu pieteikumu noraidīja, pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[5.1] Atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 1.panta trešo daļu, kā arī 89.panta pirmo un otro daļu, tiesa norādīja, ka iestādes faktiskajai rīcībai ir jāatbilst tām pašām pazīmēm, kurām atbilst administratīvais akts, tikai iestādes faktiskā rīcība ir vērsta uz faktisku, nevis tiesisku seku radīšanu privātpersonai (*sk. Senāta 2006.gada 24.janvāra lēmuma lietā Nr.SKA-110/2006 38.punktu*).

[5.2] No lietas materiāliem tiesa konstatēja, ka 2019.gada 30.augustā pulksten 14:40 Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirknī tika saņemts izsaukums, kurā norādīts, ka Daugavpilī, Rīgas ielā 22, bibliotēkā atrodas persona ar ieroci.

Tiesa atsaucās uz likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 2.punktu, kā arī Ieroču aprites likuma 2.pantu, 5.panta septīto daļu, 14.panta trešās daļas 1.punktu, 63.panta trešo daļu un 89.panta otro daļu un secināja, ka Valsts policijas darbinieku rīcība bija atbilstoša minētajās tiesību normās noteiktajām prasībām. Proti, 2019.gada 30.augustā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes amatpersonas, reaģējot uz saņemto informāciju par to, ka Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, Rīgas ielā 22, Daugavpilī, atrodas persona ar ieroci, ieradās notikuma vietā, kur tika sastapta /pers. B/, kura norādīja uz vīrieti, kuram viņa redzēja ieroci. Policijas darbinieki noskaidroja, ka norādītais vīrietis ir pieteicējs /pers. A/, kuram bija gāzes pistole *MAUSER WERKE* mod. 90 kalibrs 9 mm Nr.MW010795. Ierocis tika uzrādīts policijas darbiniekiem pārbaudei, kā arī pieteicējs uzrādīja ieroča nēsāšanas atļauju. Pieteicējs uzvedās adekvāti. Par pārbaudes rezultātiem tika paziņots dežurantam.

Minētos apstākļus apstiprina Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kārtības policijas Rietumu nodaļas inspektora A.Orlovska 2019.gada 30.augusta ziņojums un pārbaudes videoieraksts, ko veicis pieteicējs.

[5.3] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secināja, ka nav veikta prettiesiska faktiskā rīcība attiecībā pret pieteicēju 2019.gada 30.augustā.

Policijas darbinieki ieradās Daugavpils Centrālajā bibliotēkā un lūdza, lai pieteicējs uzrāda dokumentus saskaņā ar likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto. Pārbaudot dokumentus un nekonstatējot likumpārkāpumu, policijas darbinieki devās projām.

2019.gada 30.augustā pieteicējs nēsāja gāzes pistoli Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, kā arī pieteicējam bija līdzi ieroča nēsāšanas atļauja, tādējādi pieteicējs ir apzinājies, ka viņš var tikt lūgts šos dokumentus uzrādīt. Pieteicējs faktiski bija tam sagatavojies, jo zināja tiesību normās noteiktās prasības, un līdz ar to pieteicējs nevarēja būt pārsteigts par policijas darbinieku lūgumu, kas bija tiesisks.

Pieteicējam līdzi bija gāzes pistole makstī, tā bija pamanāma apkārtējiem, jo zem vasaras apģērba to grūti noslēpt. Neskatoties uz to, ka pieteicējs apzināti nevienam gāzes pistoli nerādīja, apkārtējie, esot bibliotēkā un redzot personu ar ieroci, izrādīja satraukumu un ziņoja par to policijai, uz ko policija atbilstoši reaģēja, veicot pārbaudi.

[5.4] Atsaucoties uz Konvencijas 5.panta 1.punktu, tiesa no video un audio ieraksta konstatēja, ka pieteicēja un policijas darbinieku saruna ir ilgusi nepilnas deviņas minūtes.

Tiesa atzina, ka šāda saruna nav uzskatāma par personas aizturēšanu, jo pieteicējs netika aizvests, policijas darbinieki uzdeva pieteicējam jautājumus, uz kuriem pieteicējs sniedza atbildes, kā arī uzrādīja gāzes pistoli un dokumentus.

Līdz ar to tiesa secināja, ka Valsts policijas darbinieki 2019.gada 30.augustā attiecībā pret pieteicēju nav veikuši rīcību, kas varētu tikt izskatīta Konvencijas 5.panta aspektā kā cilvēktiesību pārkāpums.

[5.5] Atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 92.pantu, Satversmes 92.pantu un Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1., 4. – 6.pantu, tiesa norādīja, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējama Valsts policijas amatpersonu prettiesiska faktiskā rīcība vai prettiesisks administratīvais akts un nav konstatējams zaudējums, līdz ar to nepastāv likumā noteiktie priekšnosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai.

[5.6] Tiesa atsaucās uz Administratīvā procesa likuma 124.panta pirmo daļu, kā arī 126.panta ceturto un piekto daļu un konstatēja, ka ar Administratīvās apgabaltiesas 2021.gada 10.februāra lēmumu pieteicējs tika pilnīgi atbrīvots no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu tiesā. Pieteikums nav iesniegts par administratīvo aktu sociālās drošības jomā (pensijas, pabalsti u.tml.) un pieteikums nav atzīstams par izņēmumu, lai pieteicēju varētu atbrīvot no pienākuma samaksāt valsts nodevu, tādēļ pieteicējam ir uzliekams pienākums samaksāt valstij nesamaksāto valsts nodevu 30 *euro* apmērā, jo pieteikums ir noraidāms.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 24.februāra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, norādot pēc būtības tādus pašus argumentus kā pieteikumā.

[7] Rakstveida paskaidrojumā Valsts policija apelācijas sūdzību neatzīst, uztur Lēmuma pamatojumu un piekrīt Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 24.februāra spriedumam.

**Motīvu daļa**

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka nav objektīvas nepieciešamības, lai noteiktu šīs lietas izskatīšanu mutvārdu procesā. Lietas apstākļu noskaidrošanai nav nepieciešams rīkot tiesas sēdi, jo no lietā esošajiem dokumentiem ir iespējams gūt pilnīgu priekšstatu par izskatāmo jautājumu. Lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, kā arī procesa dalībnieki ir īstenojuši tiesības sniegt paskaidrojumus par lietas apstākļiem un iesniegt pierādījumus, tāpēc šīs lietas izskatīšana mutvārdu procesā nav lietderīga.

[9] Pieteicējs lūdz rakstveidā uzdot jautājumus policijas darbiniekiem, kuri veica darbības bibliotēkā, lai viņi paskaidro savu rīcību. Tāpat arī pieteicējs lūdz rakstveidā uzdot jautājumus bibliotēkas darbiniekiem, lai viņi paskaidro, kādēļ tika izsaukti policijas darbinieki.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 162.panta otro daļu administratīvā procesa dalībnieks, lūdzot nopratināt liecinieku, norāda, kādus nozīmīgus apstākļus liecinieks var apstiprināt.

Administratīvā procesa likuma 168.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībnieks, kurš lūdz pieprasīt rakstveida pierādījumus, norāda, kādus lietā nozīmīgus apstākļus šis pierādījums var apstiprināt.

Lūguma pamatojumā pieteicējs nav norādījis, kādus lietā nozīmīgus apstākļus policijas darbinieki un bibliotēkas darbinieki varētu apstiprināt. Izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, apgabaltiesa konstatē, ka no tiem ir skaidri saprotams, kādēļ tika izsaukti policijas darbinieki, kuri ieradās bibliotēkā, kādas procesuālās darbības tika veiktas un uz kāda tiesiska pamata.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa nekonstatē objektīvu nepieciešamību rakstveidā uzdot jautājumus policijas darbiniekiem un bibliotēkas darbiniekiem, tāpēc pieteicēja lūgums ir noraidāms.

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[11] Izvērtējusi pirmās instances tiesas spriedumā ietverto pamatojumu, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 24.februāra spriedumā ietvertais pamatojums, ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, apgabaltiesa pievienojas Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 24.februāra sprieduma motivācijai.

[12] Atbildot uz tiem apelācijas sūdzībā ietvertajiem iebildumiem, kuri attiecas uz pieteikuma priekšmetu un pirmās instances tiesas spriedumu, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[13] Pieteicējs argumentē, ka policijas darbinieku izsaukšanai izskatāmajā gadījumā nebija pamata.

Pieteicēja iebildumiem apgabaltiesa nevar piekrist, jo no lietas materiāliem izriet, ka policijas darbinieki tika izsaukti tāpēc, ka bibliotēkā atradās bruņota persona (pieteicējs), proti, bija labi redzams, ka persona nēsā ieroci, kas piesaistīja bibliotēkā esošo cilvēku uzmanību (*lietas 2.sējuma 36.lapa*).

Ieroču aprites likuma 63.panta trešā daļa noteic, ka pašaizsardzībai klasificētu E kategorijas gāzes ieroci un signālieroci nēsā speciālā kabatā (makstī) tā, lai ierocis nevar izkrist un nepiesaista citu personu uzmanību, kā arī nejauši nenonāk nepiederošas personas rokās.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, var secināt, ka paša pieteicēja rīcība (nēsājot ieroci tā, ka tas piesaistīja citu cilvēku uzmanību) bija iemesls tam, ka tika izsaukti policijas darbinieki, jo pieteicējs neievēroja Ieroču aprites likuma 63.panta trešajā daļā noteiktās prasības.

Atbilstoši Ieroču aprites likuma 89.panta pirmajai daļai valsts policija kontrolē, kā fiziskās personas ievēro ieroču aprites noteikumus.

Tādējādi, saņemot informāciju par to, ka bibliotēkā atrodas persona ar ieroci, policijas darbinieki pildīja likumā noteikto pienākumu, proti, pārbaudīja, vai tiek ievēroti ieroču aprites noteikumi (sk. arī likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 2.punktu).

Līdz ar to pieteicēja iebildumi nav pamatoti.

[14] Pieteicējs argumentē, ka viņam nepamatoti tika atņemta brīvība, un tādējādi ir noticis Konvencijas 5.pantā noteikto prasību pārkāpums.

Saskaņā ar Konvencijas 5.pantā cita starp noteikto ikvienam ir tiesības uz personisko brīvību un drošību. Nevienam nedrīkst atņemt brīvību, izņemot normā noteiktos gadījumos un saskaņā ar likumā noteikto kārtību.

Apgabaltiesa nekonstatē, ka izskatāmajā gadījumā pieteicējam būtu atņemta brīvība Konvencijas 5.panta izpratnē, jo pieteicējs netika aizturēts, pārbaude tika veikta uz vietas un īslaicīgi (nepilnas 9 minūtes ir notikusi saruna ar pieteicēju, kā arī ir pārbaudīti dokumenti), nekonstatējot pārkāpumu, policijas darbinieki ir devušies prom.

Saskaņā ar judikatūru, lai noteiktu vai kādam ir atņemta brīvība Konvencijas 5.panta izpratnē, vispirms jāvērtē konstatētā situācija, ņemot vērā virkni kritēriju – pasākumu veidu, ilgumu un sekas, kā arī pasākumu īstenošanas procesu. Atšķirību starp brīvības atņemšanu un ierobežošanu nosaka pakāpe vai intensitāte, nevis veids vai būtība (*sk., piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2016.gada 28.aprīļa sprieduma lietā Čamans un Timofejeva pret Latviju (iesnieguma Nr.42906/12) 107.punktu un tajā minēto judikatūru*).

Izskatāmajā gadījumā ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka paša pieteicēja rīcība (nēsājot ieroci tā, ka tas piesaistīja citu cilvēku uzmanību, un tādējādi neievērojot Ieroču aprites likuma 63.panta trešajā daļā noteiktās prasības) bija iemesls tam, ka tika izsaukti policijas darbinieki. Saņemot attiecīgu izsaukumu, policijas darbinieki izpildīja likumā noteikto pienākumu, proti, pārbaudīja, vai tiek ievēroti ieroču aprites noteikumi saskaņā ar Ieroču aprites likuma 89.panta pirmo daļu un likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 2.punktu. Tādējādi tika veikta likumīga pārbaude, un lietā nav iesniegti pierādījumi, kas vismaz netieši norādītu uz to, ka ar likumīgas pārbaudes veikšanu pieteicējam būtu nodarīts kaitējums vai būtu radītas nelabvēlīgas sekas.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka nav konstatējams Konvencijas 5.panta pārkāpums.

[15] Pieteicējs iebilst arī pret to, ka viņa vārds un uzvārds tiek rakstīti ar galotni "s".

Latviešu valodā galotnes tiek pievienotas visiem personvārdiem vienādi, neatkarīgi no tā, vai tiem ir latviešu valodas vai citas valodas izcelsme.

Senāts, kā arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir atzinuši, ka galotņu pievienošana personvārdiem Latvijā nav diskriminējoša (*sk. Senāta 2018.gada 6.marta sprieduma lietā Nr.SKA-530/2018 7.punktu un Eiropas*

*Cilvēktiesību tiesas 2004.gada 7.decembra lēmumu lietā "Kuhareca pret Latviju"*).

Līdz ar to šis pieteicēja iebildums ir nepamatots.

[16] Pieteicējs uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums neatbilst Ministru kabineta noteikumiem Nr.558 "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi".

Normatīvais akts, uz kuru atsaucas pieteicējs, noteic vispārīgās dokumentu izstrādāšanas prasības, savukārt Administratīvā procesa likums (kā speciālais likums) nosaka prasības sprieduma formai un saturam administratīvajā lietā, tāpēc ir jāpiemēro speciālā tiesību norma, proti, Administratīvā procesa likuma 251.pants, kas tieši noteic prasības, kādām ir jāatbilst tiesas spriedumam, izskatot administratīvo lietu.

Apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 24.februāra spriedums gan pēc formas, gan arī pēc satura atbilst Administratīvā procesa likuma 251.pantā noteiktajām prasībām, tādēļ pieteicēja iebildumi ir noraidāmi kā nepamatoti.

[17] Pieteicējs tika atbrīvots no valsts nodevas samaksas gan par pieteikuma iesniegšanu tiesā, gan arī par apelācijas sūdzības iesniegšanu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis pilnīgi vai daļēji atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu pilnā apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā. Šādos gadījumos tiesa pieteicēja pienākumu samaksāt valsts nodevu attiecīgajā apmērā norāda sprieduma rezolutīvajā daļā. Ja pieteicējs triju mēnešu laikā neiesniedz

tiesai valsts nodevas apmaksu apliecinošu dokumentu, tiesa par sprieduma izpildi paziņo tiesu izpildītājam.

Atbilstoši judikatūrai personas mantiskais stāvoklis pats par sevi nav pamats nepiemērot Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturtās daļas nosacījumus arī attiecībā uz trūcīgām personām, tiesāšanās izdevumu samaksa neizslēdz tiesības uz sociālo nodrošinājumu, pieteicējam bija nopietni jāapsver procesa tiesā uzsākšanas pamatotība un viņam bija jārēķinās ar iespējamām sekām nelabvēlīga lietas iznākuma gadījumā (*sk. Senāta 2018.gada 11.jūnija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-1233/2018 7.punktu*).

Apgabaltiesa nekonstatē īpašus apstākļus, kuri izskatāmajā gadījumā varētu būt par tiesisku pamatu Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturtās daļas nepiemērošanai, tādēļ pieteicējam ir uzliekams pienākums samaksāt valsts nodevu par pieteikuma iesniegšanu tiesā un par apelācijas sūdzības iesniegšanu.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda**

noraidīt /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes amatpersonu faktiskās rīcības (2019.gada 30.augustā Daugavpils Centrālajā bibliotēkā, Rīgas ielā 22, Daugavpilī, aizturot un pārmeklējot pieteicēju) atzīšanu par prettiesisku, kā arī par nemantiskā kaitējuma un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu.

Uzlikt pienākumu /pers. A/ (*/pers. A/*) (personas kods /personas kods/, dzīvesvietas adrese /adrese /) samaksāt nesamaksāto valsts nodevu 90 *euro* apmērā (par pieteikuma iesniegšanu un apelācijas sūdzības iesniegšanu) trīs mēnešu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente R.Paegle

Tiesnese I.Kaļiņina

Tiesnese S.Liniņa